

A da altora

Versetul cheie: „Întotdeauna vor fi săraci în țară. De aceea vă poruncesc să împărțiți cu generozitate cu săracii și cu ceilalți israeliți nevoiași.”

Deuteronom 15:11

Pasaje biblice selectate:

Deuteronom 15:4-11

Cartea Deuteronomului a fost descrisă ca un rezumat al întregii legi a lui Dumnezeu. Aproape întreaga carte reiterează poruncile și instrucțiunile pe care Dumnezeu le-a dat israeliților prin Moise. Dumnezeu a dat legea Sa lui Israel ca instrucțiuni pe care trebuiau să le urmeze. Următoarele cuvinte ale lui Moise ne arată că legea lui Dumnezeu este un ghid practic, ca să zicem așa, despre cum ar trebui trăită viața. „Domnul ne-a poruncit să împlinim toate aceste legi, să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, pentru binele nostru, ca să ne păstreze în viață, așa cum suntem astăzi.” Deuteronom 6:24

În acest context al bunătății lui Dumnezeu, El îi spune lui Israel, prin Moise, că sărăcia nu ar trebui să existe niciodată în Israel dacă poporul ascultă poruncile Lui. Lecția noastră se află într-o secțiune din Deuteronom care se concentrează pe diverse instrucțiuni privind închinarea. Capitolul anterior separă animalele în curate și necurate și oferă instrucțiuni privind darea zecuielii. Capitolul următor

discută despre sărbătoarea Paștelui și alte sărbători din calendarul de închinare al israeliților.

Deuteronomul 15 poate fi văzut ca o prefigurare a cuvintelor lui Dumnezeu găsite mai târziu în Isaia 58:6,7, unde El afirmă ce cere de la închinare: „Nu este acesta postul pe care l-am ales: să rupi legăturile răutății, să desfaci sarcinile grele, să eliberezi pe cei asupriți și să rupi orice jug? Nu este oare să împarți pâinea ta cu cel flămând și să aduci în casa ta pe săracul care este alungat; când vezi pe cel gol, să-l acoperi și să nu te ascunzi de propria ta carne?”

Lecția noastră subliniază modul în care israeliții trebuiau să-și trăiască viața în închinare față de Dumnezeu. Ei trebuiau să respecte anul sabatic la fiecare șapte ani, moment în care datoriile trebuiau iertate (Deuteronom 15:1-3). Ei trebuiau să-și deschidă inimile și mâinile către cei nevoiași, oferindu-le tot ce le lipsea. (Deuteronom 15:7-10). Nu trebuiau să existe condiții. Dacă era o nevoie, ea trebuia satisfăcută. Nu ar fi existat săraci printre ei dacă ar fi păzit cu credincioșie poruncile lui Dumnezeu.

În Vechiul Testament, Domnul le-a prezentat clar israeliților prosperitatea pământească ca răsplată pentru ascultarea și loialitatea față de El și legile Sale. Acest lucru a fost o piatră de poticnire pentru cei care nu recunosc schimbarea dispensațională care a avut loc datorită lucrării lui Isus. Mulți au aplicat în mod eronat promisiunea prosperității creștinilor, iar această eroare a dus la confuzie în mintea lor.

Prosperitatea pământească în epoca actuală nu este promisă creștinilor credincioși. Prin urmare, să practicăm legea iubirii față de ceilalți, așa cum ne-a învățat apostolul Ioan: „Isus Cristos și-a dat viața pentru noi. Și noi trebuie să ne dăm viața pentru frații și surorile noastre. Dacă cineva are bunuri materiale și vede un frate sau o soră în nevoie, dar nu are milă de ei, cum poate fi iubirea lui Dumnezeu în acea persoană? Dragi copii, să nu iubim cu vorbe sau cu limba, ci cu fapte și în adevăr.” 1 Ioan 3:16-18